

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23S/91/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6017200258
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6017200258.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd správny, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Mikulajovej a členov senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. v právnej veci žalobcu: T a M trans spedition, s.r.o., so sídlom Šarovce 545, 935 52 Šarovce, IČO: 34 140 425, zastúpený právnym zástupcom: Advokátska kancelária Kašuba spol. s r. o., so sídlom Horná 41, P.O.BOX 60, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 859 095 proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia - Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom, Prievozská 32, P.O.BOX 29, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0756/99/2016 zo dňa 24. apríla 2017, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.
- II. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, Dolná 46, 974 01 Banská Bystrica ako prvostupňový orgán verejnej správy rozhodnutím č.: F/0282/06/16 zo dňa 24.11.2016 na základe zistení z vykonanej kontroly inšpektormi SOI v Banskej Bystrici, ktorá bola vykonaná dňa 22.08.2016 v prevádzke žalobcu - čerpacia stanica T a M trans spedition s.r.o., Fiľakovská cesta 4382, Lučenec, uložil žalobcovi podľa § 10 ods. 1 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane nefajčiarov“) pokutu vo výške 1.000,- Eur, nakoľko pri kontrolnom nákupe žalobca prostredníctvom predavačky odpredal tabakový výrobok - 1 krabičku cigariet značky Marlboro red v hodnote 3,70 Eur/krabička osobe mladšej ako 18 rokov, ktorou bol H. D., ktorý mal v čase kontrolného nákupu 16 rokov, čím došlo k porušeniu § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, v zmysle ktorého sa zakazuje predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov.

2. Na základe podaného odvolania žalobcu rozhodoval žalovaný, ako príslušný odvolací orgán, ktorý rozhodnutím č. SK/0756/99/2016 zo dňa 24.04.2017 rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Žalovaný konštatoval, že nezistil dôvody na zmenu alebo zrušenie prvostupňového rozhodnutia. Orgán verejnej správy prvého stupňa podľa žalovaného správne právne posúdil zistenia pri vykonaní kontroly ako rozporné so zákonom o ochrane nefajčiarov. Podľa žalovaného sa prvostupňový orgán verejnej správy dostatočne vysporiadal s námietkami žalobcu uplatnenými v administratívnom konaní, keď nesúhlasil s kontrolnými zisteniami, pretože podľa jeho názoru boli nesprávne a nezodpovedali skutočnosti, resp. neboli zistené zákonným spôsobom a kontrolovaný subjekt nebol o kontrole nijako oboznámený. Tiež sa dostatočne vysporiadal s návrhom žalobcu na doplnenie dokazovania výsluchom predávajúceho zamestnanca žalobcu, ako aj výsluchom

mladistvého H. D., t.j. kupujúceho, ktorých navrhoval vypočuť na nariadenom ústnom pojednávaní. Žalovaný sa stotožnil s postupom prvostupňového orgánu verejnej správy, ktorý dospel k záveru, že nie je dôvod nariaďovať ústne prejednanie vo veci a rovnako nie je dôvod vykonať výsluch osôb navrhnutých žalobcom, nakoľko by to neprispelo k objasneniu veci, keďže z vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu vyplýva, že navrhoval výsluchom svedkov preukazovať skutočnosti, ktoré na prejednávanej veci nemajú vplyv a nepomohli by k objasneniu skutkového stavu. Podľa žalovaného je rozhodujúcim vek kupujúceho, nie jeho výzor, či správanie, pričom skutkový stav je dostatočne preukázaný a výsluchom svedkov, či konfrontáciou by nedošlo k nijakému ďalšiemu objasneniu skutočného stavu veci. Žalovaný sa stotožnil s rozhodnutím prvostupňového orgánu verejnej správy aj ohľadom výšky uloženej sankcie. Námietky žalobcu voči výške pokuty, ktorú žalobca považoval za neprimerane vysokú aj podľa žalovaného nebolo možné akceptovať. Podľa žalovaného žalobca neuviedol v odvolaní také dôvody, ktoré by spochybňovali postup prvostupňového orgánu verejnej správy, keď podľa žalovaného tento dostatočne a obsiahne objasnil, prečo nepristúpil na vykonanie navrhovaných dôkazov. Žalobca bol oboznámený, z akého dôvodu nebol vopred informovaný o vykonaní kontroly, ktorá bola vykonaná za účelom dodržiavania zákonov špecifikovaných v inšpekčnom zázname. Odvolací orgán sa plne stotožnil so závermi uvedenými v rozhodnutí prvostupňového orgánu verejnej správy, pričom uviedol, že tento jasne, zrozumiteľne a logicky odôvodnil vydané rozhodnutie.

3. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia, k odvolacím námietkam konštatoval, že účastník konania musí postupovať obzvlášť obozretne pri predaji tabakových výrobkov, nakoľko mnohí maloletí sú už na prvý pohľad výzorovo viditeľne starší ako 18 rokov. Avšak v ustanovení § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov sa nevyžaduje kritérium výzoru ale kritérium veku. Je potrebné, aby účastník konania na svojej prevádzke zabezpečil dôkladné dodržanie zákazu predaja tabakových výrobkov tak, aby sa tieto nedostali do rúk osobám mladším ako 18 rokov. Predávajúci mal možnosť overiť si dátum narodenia spotrebiteľa (kupujúceho), či spĺňa podmienku veku. Poskytnutie tohto údaju je dobrovoľné, ale v prípade, že spotrebiteľ sa odmietne preukázať, predávajúci má zákonnú možnosť odmietnuť realizáciu predaja. Predávajúci, pokiaľ ponecháva potrebu overenia veku len na subjektívne posúdenie predavača, vždy nesie riziko, že dôjde k predaju osobe mladšej ako 18 rokov. Preto skutočnosti uvádzané v odvolaní považoval žalovaný za irelevantné vo vzťahu na jeho zodpovednosť, ktorá je objektívnou zodpovednosťou neumožňujúcou prihliadať na žiadne subjektívne aspekty.

4. K opätovnému návrhu žalobcu na doplnenie dokazovania odvolacím orgánom výsluchom zamestnanca žalobcu a maloletého H. D. a na vykonanie ústneho pojednávania, žalovaný uviedol, že rozhodol nevykonať doplnenie dokazovania z dôvodov, na ktoré správne poukázal už prvostupňový orgán verejnej správy.

5. K výške uloženej sankcie žalovaný konštatoval, že pri zistení nedodržania zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov, je povinný orgán verejnej správy uložiť pokutu obligatórne. Výšku pokuty považoval za primeranú zistenému nedostatku, za uloženie v rámci zákonom stanovených kritérií, keď zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov a taktiež účel ustanovenia § 3 ods. 5 druhá veta Správneho poriadku, v zmysle ktorého nemajú v zhodných alebo podobných prípadoch vznikáť neodôvodnené rozdiely. Orgán verejnej správy v rámci správnej úvahy prihliadal na všetky okolnosti prípadu pri ukladaní pokuty. Na to, aby sankcia spĺňala represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by táto nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcie pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra - vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu účastníkovi konania, ktorý si po primerane uloženej sankcii zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, alebo aj smerom vonok - vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti. Žalovaný konštatoval, že pri určení výšky pokuty bolo podľa § 10 ods. 7 zákona o ochrane nefajčiarov prihliadnuté na závažnosť porušenia povinnosti, čas trvania a na vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práva spotrebiteľa chráneného dotknutým zákonným ustanovením § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov. Došlo k možnému ohrozeniu zdravia maloletého, umožnením požívania tabakových výrobkov, ktorých škodlivosť pre zdravie je všeobecne známa. Správny orgán prihliadol aj na reálnu možnosť vzniku závislosti od nikotínu ako návykovej a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku, pričom toto nebezpečenie je o to vážnejšie, že sa jedná o maloletých spotrebiteľov. Podľa žalovaného bola

pokuta uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a od uloženej pokuty sa očakáva nielen represívny ale najmä preventívny účinok.

6. V zákonom stanovenej lehote podal žalobca na Krajskom súde v Banskej Bystrici správnu žalobu vo veciach správneho trestania, ktorou žiadal, aby správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil orgánu verejnej správy nižšieho stupňa na ďalšie konanie, prípadne, aby rozhodol o znížení výšky sankcie (pokuty), alebo o upustení od uloženia sankcie (pokuty).

7. Žalobca tvrdil, že bol ukrátený na svojich majetkových právach nezákonným a nesprávnym uložením pokuty vyššie uvedenými rozhodnutiami a postupom dotknutých orgánov verejnej správy z dôvodu ich nesprávnosti a nezákonnosti spočívajúcich v nedostatočných podkladoch na rozhodnutie, resp. nedostatočnom zistení a nepreukázaní orgánom verejnej správy tvrdeného skutkového stavu, a tiež aj v nesprávnom právnom posúdení veci, a to v neprospech žalobcu, nakoľko ani žalovaný ani prvostupňový orgán verejnej správy napriek jeho návrhom nevykonali dokazovanie výsluchom žalobcom označených svedkov, a to U. H., zamestnankyne žalobcu ako predávajúcej v čase kontroly v prevádzke žalobcu a H. D, prostredníctvom ktorého bol vykonaný kontrolný nákup.

8. Žalobca namietal, že orgány verejnej správy nevykonali ani ústne pojednávanie vo veci uloženia pokuty za správny delikt, pretože podľa nesprávneho právneho názoru týchto orgánov je bez právneho významu výzor a správanie kupujúceho, keďže v ustanovení § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov sa nevyžaduje kritérium výzoru ale kritérium veku, hoci žalobca zastáva názor, že nemôže byť bez právneho významu výzor a správanie kupujúceho, pričom od predávajúceho nemožno za každých okolností žiadať, aby od kupujúcich vyžadoval preukazovanie občianskym preukazom, t.j. aj v prípadoch, kedy je to vzhľadom na výzor a správanie kupujúceho úplne nedôvodné.

9. Pre prípad, ak by sa správny súd nestotožnil s vytknutými nesprávnosťami a nezákonnosťami rozhodnutí žalovaného a prvostupňového orgánu verejnej správy vrátane ich postupov v konaní, navrhol, aby správny súd rozhodol o znížení výšky sankcie, alebo o upustení od uloženia sankcie, pretože pokutu vo výške 1.000,- Eur považuje za neprimerane vysokú.

10. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie celým obsahom administratívneho spisu a rovnako aj výsluchom svedkov U. H. a mladistvého H. D. ku skutočnostiam ohľadom priebehu kontroly a zisťovania podkladov pre rozhodnutie v predmetnom administratívnom konaní, najmä, pokiaľ ide o výzor mladistvého H. D. a jeho správanie a možnosť rozpoznať, že išlo o mladistvého do 18 rokov.

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe navrhol žalobu zamietnuť a žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznať.

12. Žalovaný zdôraznil, že v § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov sa nevyžaduje kritérium výzoru ale kritérium veku. Zopakoval argumentáciu uvedenú v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia o potrebe žalobcu zabezpečiť dôkladné dodržanie zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov.

13. K nevyhoveniu návrhu vypočuť uvedených svedkov v administratívnom konaní uviedol, že žalovaný nepovažoval za potrebné uvedených svedkov vypočuť z dôvodu, že aj v eventúálnom prípade priaznivo vyznievajúcej výpovede v prospech žalobcu ohľadom subjektívneho posúdenia výzoru maloletej osoby, by také výpovede nezmenili nič na objektívnej stránke vykonaného skutku, a to, že žalobca porušil svoju objektívnu povinnosť danú ustanovením § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov.

14. K námietke ohľadom nenariadenia ústneho pojednávania žalovaný poukázal na § 21 ods. 1 Správneho poriadku, v zmysle ktorého orgán verejnej správy nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä, ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Posúdenie vhodnosti, resp. potreby nariadenia ústneho pojednávania neprislúcha žalobcovi, ale orgánu verejnej správy. Žalovaný zastáva názor, že vzhľadom na dostatočne zistený skutkový stav nebolo nevyhnutné nariadenie ústneho pojednávania, navyše by bolo v rozpore so zásadami rýchlosti, hospodárnosti a efektívnosti správneho konania. Uviedol, že podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku orgány verejnej správy sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou,

ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Konanie je uskutočnené hospodárne, ak prebieha čo najrychlejšie a s čo najmenšími nákladmi, tak, aby nedochádzalo k zbytočnému zaťažovaniu subjektov správneho administratívneho konania. Hospodárnosť sa posudzuje nielen z finančného ale aj časového hľadiska, pričom odvolací orgán považuje za neefektívne nariaďovať ústne pojednávanie vtedy, keď už nemôže prispieť k ďalšiemu objasneniu veci. V určitých záležitostiach je legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavku efektivity a hospodárnosti konania.

15. K námietke ohľadom neprimeranej výške uloženej pokuty žalovaný uviedol, že zohľadnil závažný charakter zisteného protiprávneho konania, nakoľko tabakový výrobok bol odpredávaný maloletému spotrebiteľovi. Výšku pokuty považuje za primeranú zistenému skutkovému stavu veci. Pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, zohľadňovala charakter a povahu zistených nedostatkov, a taktiež účel § 3 ods. 5 druhá veta Správneho poriadku. Žalovaný zopakoval argumentáciu uvedenú v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia.

16. Žalobca v podanej replike uviedol, že žalovaný vo vyjadrení k žalobe neuviedol nič nové nad rámec toho, čo už uviedol v samotnom administratívnom konaní, čo by žalobcu presvedčilo, že rozhodnutie žalovaného je správne a zákonné, a preto žalobca naďalej zotrval na správnej žalobe a na petite žaloby. Namietal najmä nesprávne právne posúdenie veci, ak žalovaný zastáva názor, že je bez právneho významu výzor a správanie kupujúceho, ďalej, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na riadne posúdenie veci, najmä v dôsledku nevykonania výsluchov žalobcom navrhnutých svedkov, a že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred žalovaným, ako aj orgánom nižšieho stupňa, pretože napriek žiadosti žalobcu nevykonali ústne pojednávanie, pričom ide o konanie o uložení pokuty za správny delikt, t.j. správne trestanie, resp., kvázi trestné konanie, pričom orgány verejnej správy pochybili, ak vychádzali len z inšpekčného záznamu z kontroly SOI vykonanej dňa 22.08.2016.

17. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako správny súd vecne a miestne príslušný, viazaný rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 134 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“) a vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, preskúmal na pojednávaní žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako i konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu vrátane prvoinštančného, pričom dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju podľa ustanovenia § 190 SSP rozsudkom zamietol.

18. Správny súd vec prejednal na pojednávaní, ktoré bolo nariadené podľa § 107 ods. 1 písm. a) SSP v zmysle požiadavky žalobcu uplatnenej v žalobe v súlade s ustanovením § 182 ods. 1 písm. g) SSP.

19. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval v celom rozsahu na podanej žalobe a na dôvodoch v nej uvedených. Uviedol, že rozhodnutie žalovaného je nespravodlivé, nezákonné, vydané v rozpore so základnými zásadami trestného konania, ktoré sa majú uplatňovať aj v správnom trestaní pri ukladaní sankcií. Osobitne poukázal na § 2 ods. 7 Trestného poriadku. Nepovažoval za správne, keď v konaní o pokute orgány verejnej správy založili rozhodnutie len na inšpekčnom zázname bez toho, že by boli zistenia z vykonanej kontroly prerokované, že by bol daný priestor žalobcovi vyjadriť sa k nim. Tiež nepovažoval za správne, ak žalobca nebol vopred oboznámený s vykonaním kontrolného nákupu. Uvádza, že okrem predavačky nebol na prevádzke pri kontrolnom nákupe nikto prítomný, pričom predavačka nebola školená, pripravená na to, ako má v prípade kontroly reagovať. Stále zotrval na názore že je významný aj výzor a správanie kupujúcej osoby a že pokiaľ osoba kupujúca tabakové výrobky nevykazuje znaky, že je mladšia ako 18 rokov, nie je namieste v každom prípade overovať jej vek, pretože v podstate by išlo zo strany predávajúceho o šikanovanie spotrebiteľa - kupujúceho, s dôsledkami možnej straty zákazníkov. Uvádza, že žalovaný nedostatočne odôvodnil výšku uloženej sankcie, ak poukázal len na všeobecne známe skutočnosti ohľadom škodlivosti fajčenia, nikotínu ako návykovej látky, najmä u maloletých a nezaoberal sa podrobnejšie aj ďalšími okolnosťami. Poukázal pritom na to, že žalobca prevádzkuje cca 20 čerpacích staníc, pričom sa jedná u neho o prvé porušenie ohľadom spáchania tohto správneho deliktu, za ktorý bol sankcionovaný. Trval na tom, že postup žalovaného, ako aj prvostupňového orgánu, nemá nič spoločné so spravodlivosťou, zákonnosťou a ústavnosťou, ak bola pokuta uložená od stola, ak sa orgán rozhodujúci o pokute neoboznámil so stanoviskom, vyjadrením predávajúceho, resp. kupujúceho, ak nevykonal aj ďalšie dokazovanie a uspokojil sa len s inšpekčným záznamom, ktorý je formulárove dopredu pripravený.

20. Poverená zástupkyňa žalovaného navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Žalobou napadnuté rozhodnutie považovala za zákonné, vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, Ústavou SR a všetkými zásadami administratívneho trestania. Zotrvávala na stanovisku, že rozhodujúcim je kritérium veku, a nie výzor, vzhľad kupujúceho, keď z ustanovenia § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov jednoznačne vyplýva že sa zakazuje predaj tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov. Jedná sa o objektívnu zodpovednosť, ktorá sa vzťahuje aj na zamestnancov žalobcu, ktorý predáva tabakové výrobky. V danom prípade zamestnankyňa žalobcu - predavačka nespochybnila zistený skutkový stav pri kontrolnom nákupe. Ak predávajúci nebude overovať vek kupujúceho, vždy sa vystavuje riziku, že poruší zákon, pričom ide o objektívnu zodpovednosť a nesie následky takéhoto porušenia zákona. Má za to, že neboli porušené práva žalobcu na spravodlivý proces. Právny zástupca žalobcu bol v priebehu administratívneho konania oboznamovaný s relevantnými skutočnosťami, s inšpekčným záznamom, boli mu doručené rozhodnutia vydané v konaní, ku všetkým mal možnosť vyjadriť sa, či namietať, podávať opravné prostriedky. Zotrvávala na stanovisku, že nebolo potrebné nariaďovať ústne pojednávanie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 9 zákona o nefajčiaroch v spojení s § 21 ods. 1 Správneho poriadku, pretože ani na nariadenom ústnom pojednávaní by nedošlo k objasneniu skutkového stavu potrebného pre konanie. Z rovnakého dôvodu nebolo potrebné vykonať ani výsluch navrhovaných svedkov, pretože ani výpoveď v prospech žalobcu, by nezvrátila záver o potrebe sankcionovať žalobcu, keďže skutkový stav bol zistený a preukázaný pri kontrolnom nákupe, potvrdený predavačkou v inšpekčnom zázname. Skutkový stav bol ustálený už pri samotnom výkone kontroly a zaznamenaný v inšpekčnom zázname dňa 22. augusta 2016. Uvádzala, že z ničoho nevyplýva, že by mal byť kontrolovaný subjekt dopredu oboznámený o výkone kontroly. Išlo o celoslovenskú akciu. To, že budú kontroly realizované, bolo zverejnené na webovom sídle žalovaného dňa 8. 8. 2016. Je irelevantným to, že konateľ žalobcu nebol prítomný pri kontrolnom nákupe. K výške uloženej sankcie poukázala na to, že bola uložená v súlade s § 10 odsek 1, § 10 ods. 7 zákona o ochrane nefajčiarov, teda v zákonom stanovenom rozpätí a po zohľadnení zákonných kritérií, na ktoré orgán verejnej správy musí prihliadať. Poukázala na to, že sankcia má represívnu a preventívnu zložku. Pokuta má spĺňať účel represie (trestu) za protiprávne konanie a preventívnu funkciu, t.j. sankcia má v podstate pôsobiť individuálne, resp. generálne tak, aby došlo k odvráteniu od páchania ďalšej tejto nežiaducej činnosti.

21. Podľa § 2 ods. 1 SSP; v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 6 ods. 2 SSP; každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

23. Podľa § 6 ods. 2 písm. b) SSP; správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách vo veciach správneho trestania.

24. Podľa § 194 ods. 1 SSP; správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

25. Podľa § 194 ods. 2 SSP; ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

26. Podľa § 197 SSP; správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.

27. Podľa § 198 ods. 1 SSP; správny súd môže na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania na návrh žalobcu rozsudkom

a) zmeniť druh alebo výšku sankcie, aj keď orgán verejnej správy pri jej uložení nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy, ak táto sankcia je neprimeraná povahe skutku alebo by mala pre žalobcu likvidačný charakter,

b) upustiť od uloženia sankcie, ak účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci.

28. Podľa § 198 ods. 2 SSP; správny súd môže podľa odseku 1 rozhodnúť len tak, ako mohol podľa osobitného predpisu rozhodnúť orgán verejnej správy.

29. Podľa § 1 písm. a), b) zákon č. 377/2004 Z.z. (v znení zákona č. 89/2016 Z.z. účinný od 20.05.2016); tento zákon upravuje

a) podmienky ochrany ľudí pred vznikom závislosti od nikotínu ako návykovej a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku a v tabakových výrobkoch, pred škodlivými účinkami fajčenia a pred inými spôsobmi používania tabakových výrobkov, ktoré poškodzujú zdravie fajčiarov a nefajčiarov bezprostredne vystavených účinkom fajčenia,

b) podmienky ochrany ľudí pred výrobkami, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak,

30. Podľa § 6 ods. 2 zákon č. 377/2004 Z.z.; zakazuje sa predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov.

31. Podľa § 6 ods. 3 zákon č. 377/2004 Z.z.; každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je povinný odoprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov.

32. Podľa § 8 ods. 1 zákon č. 377/2004 Z.z.; fyzická osoba-podnikateľ a právnická osoba sú povinné

a) utvárať podmienky na zabezpečenie ochrany nefajčiarov pred vplyvom škodlivých látok z tabakových výrobkov alebo z ich dymu a dechtu alebo z výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak,

b) zabezpečovať dodržiavanie zákazov a obmedzení podľa tohto zákona.

33. Podľa § 10 ods. 1 zákon č. 377/2004 Z.z.; Slovenská obchodná inšpekcia uloží pokutu od 331 eur do 6 638 eur fyzickej osobe-podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, podľa § 6.

34. Podľa § 10 ods. 6 zákon č. 377/2004 Z.z.; pokuty podľa tohto zákona možno uložiť do dvoch rokov odo dňa, keď kontrolný orgán zistil porušenie povinností, najneskôr však do piatich rokov odo dňa, keď bola povinnosť porušená.

35. Podľa § 10 ods. 7 zákon č. 377/2004 Z.z.; pri ukladaní pokút sa prihliada na závažnosť porušenia povinností, čas trvania a na vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie.

36. Podľa § 10 ods. 9 zákon č. 377/2004 Z.z.; ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na ukládanie pokút všeobecné predpisy o správnom konaní.

37. Podľa § 3 ods. 1,2,4,5 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok); správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. (2) Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. (4) Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernu vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. (5) Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

38. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb.; správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Ak sa má pri ústnom pojednávaní uskutočniť ohliadka, uskutočňuje sa ústne pojednávanie spravidla na mieste ohliadky.

39. Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb.; rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

40. Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb.; v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

41. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa v znení platnom ku dňu 22.08.2016; Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

42. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 128/2002 Z. z.; Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len "kontrolované osoby") zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa odseku 1.

43. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z.; Slovenská obchodná inšpekcia môže na kontrolu prizvať zamestnancov iných orgánov, právnických osôb alebo fyzické osoby (ďalej len "prizvané osoby") s ich súhlasom, ak je to odôvodnené osobitou povahou kontrolnej úlohy, a požadovať ich uvoľnenie najdlhšie na desať pracovných dní kalendárneho roka. Účasť týchto zamestnancov na kontrole sa považuje za iný úkon vo všeobecnom záujme, za ktorý im patrí náhrada mzdy vo výške priemerného zárobku. Prizvané osoby majú práva a povinnosti inšpektorov v rozsahu im vydaného oprávnenia okrem oprávnenia podľa odseku 6 písm. b) a f); na maloletú osobu podľa odseku 3 sa okrem oprávnenia podľa odseku 6 písm. a) práva a povinnosti inšpektorov nevzťahujú.

44. Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z.; Slovenská obchodná inšpekcia je na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa osobitného predpisu 11a) za prítomnosti maloletej osoby, ktorá vykoná kontrolný nákup podľa § 4 ods. 3 písm. g).

45. Podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR (ústavný zákon č. 460/1992 Zb.); štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

46. Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prerokovaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch, alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, a verejnosť môže byť vylúčená buď po dobu celého alebo časti procesu v záujme mravnosti verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov, alebo v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti mohla byť verejnosť konania na ujmu záujmom spravodlivosti.

47. Správny súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania, ktoré mu predchádzalo zistil, že netrpí nezákonnosťou zo žiadneho dôvodu uvedeného v § 195 SSP a zároveň sa nejedná ani o vec taxatívne uvedenú v ustanovení § 134 ods. 2 SSP. Preto vec preskúmal z dôvodov uplatnených v žalobe, keďže súd s poukazom na ustanovenie § 134 ods. 1 SSP je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Konanie na základe správnej žaloby vo veciach správneho trestania je ovládané dispozičnou zásadou, t.j. rozsah súdneho prieskumu určuje žalobca.

48. Z obsahu administratívneho spisu mal správny súd preukázané, že rozhodnutím č. F/0282/05/2016 Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu SOI so sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický

kraj, ako prvostupňovým orgánom verejnej správy z 24.11.2016 bola uložená žalobcovi pokuta vo výške 1.000,- Eur za porušenie zákazu predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov (§ 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z. a za porušenie zákazu, v zmysle ktorého je každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, povinný odoprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov (§ 6 ods. 3 zákona č. 377/2004 Z. z.), keď pri vykonanom kontrolnom nákupe v prevádzke žalobcu - čerpacia stanica T a M trans spedition s r.o., Filákovská cesta 4382 Lučenec dňa 22.08.2016 nebol predaj tabakového výrobku (jedna krabička cigariet Marlboro red á 3,70 Eur/ks) osobe mladšej ako 18 rokov odopretý a tabakový výrobok jej bol odpredaný.

49. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že kontrolou vykonanou v súlade s § 5 ods. 3 zákona o štátnej kontrole bolo porušenie zákazu vyplývajúceho z § 6 ods. 2 a 3 zákona o ochrane nefajčiarov spoľahlivo preukázané. Pri vykonanom kontrolnom nákupe nebolo totiž obsluhujúcou osobou požadované overenie veku maloletej osoby a predaj tabakového výrobku jej nebol odopretý a následne jej bol odpredaný.

50. Z inšpekčného záznamu napísaného pri kontrole v prevádzkovej jednotke je zrejmé, že prítomnou pri kontrole bola zamestnankyňa žalobcu predavačka U. H., ktorá potvrdila zistenú skutočnosť zaznamenanú v inšpekčnom zázname ohľadom odpredaja cigariet osobe mladšej ako 18 rokov a vo vysvetlivke uviedla, že „odteraz si budem od mladých zákazníkov vyžadovať aj doklad totožnosti pri odpredaji cigariet.“ Z inšpekčného záznamu vyplynuli záväzné pokyny uložené v zmysle zákona č. 128/2002 Z. z. kontrolovanému subjektu, a to ihneď zabezpečiť, aby nedochádzalo k predaju cigariet osobám mladším ako 18 rokov v zmysle platných právnych predpisov a povinnosť predavačky informovať o vykonanej kontrole nadriadených do dvoch pracovných dní. Inšpekčný záznam zamestnankyňa žalobcu podpísala.

51. Žalobca takto zistený skutkový stav nerozporoval (aj keď ho považoval za nedostatočný pre právne posúdenie veci), bránil sa len tým, že fyzický výzor kupujúceho nenasvedčoval tomu, že sa jedná o osobu mladšiu ako 18 rokov.

52. Správny súd sa stotožňuje so žalovaným, že vzhľad kupujúceho nie je relevantný. To, že kupujúci pôsobí starším dojmom, neospravedlňuje zamestnankyňu žalobcu, ktorá si neoverila jeho vek a predala tabakový výrobok maloletému. Žalobca, ako právnická osoba, bol povinný vo svojej prevádzke urobiť také opatrenia, aby zákonná povinnosť bola dodržaná.

53. Je na predávajúcom, akým spôsobom si overí (jeho zamestnanci) vek kupujúceho, akým spôsobom bude postupovať v záujme predídenia porušenia zákona, t. j. aby nedošlo k porušeniu zákona, ako tomu bolo v danom prípade. Ak však k porušeniu § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov dôjde, predávajúci nesie zaň objektívnu zodpovednosť a orgán verejnej správy ho musí (vzhľadom na znenie § 10 ods. 1 zákona č. 377/2004 Z. z. nemá možnosť ale povinnosť, ide o obligatórne uloženie sankcie) ako osobu nerešpektujúcu zákaz predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov, sankcionovať.

54. K spôsobu overovania kupujúceho z hľadiska, či mu je možné predat' tabakový výrobok, zaujal stanovisko v obdobnej veci Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 3Sžo/138/2010 z 09.11.2010, z ktorého vyplýva, že je nepostačujúce, ak predavačka využila iba jedinú možnosť, a to vizuálny odhad, pretože v súčasnosti nie je možné jednoznačne odhadnúť, či ide o osobu majúcu vek 18 rokov, a túto pochybnosť možno odstrániť vyžiadanim dokladu totožnosti. V prípade pochybnosti bola oprávnená predaj odmietnuť.

55. Správny súd poukazuje aj na iné závery vyplývajúce z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR, keď z rozhodnutia sp. zn. 4 Sžo/98/2015 zo dňa 01.12.2015 vyplýva, že predajca je podľa zákona o ochrane nefajčiarov oprávnený odoprieť predaj tabakových výrobkov osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov. V zákone nie je výslovne uvedené právo predajcu na vyžiadanie si dokladu, ktorý by preukazoval dosiahnutie plnoletosti kupujúceho, avšak predajca má povinnosť nepredať nepľnoletému tabakový výrobok, a preto si musí v prípade pochybnosti vyžiadať doklad - napr. občiansky preukaz, vodičský preukaz, kartu poistenca a pod. Povinnosti predajcu realizovať predaj tabakových výrobkov len osobám nad 18 rokov zodpovedá jeho oprávnenie (i keď nie výslovne zakotvené) skontrolovať primeraným spôsobom splnenie tejto podmienky. Toto oprávnenie je potrebné vykonávať tak, aby sa predchádzalo

konfliktu so zákonom a zbytočnému zaťažovaniu predajcov, ako aj zákazníkov. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukázal i na tú skutočnosť, že „ak má predajca dôvodné pochybnosti o veku zákazníka, je povinný urobiť také opatrenia, ktoré mu umožnia postupovať v súlade so zákonom a nepredať tabakový výrobok osobe mladšej ako 18 rokov“. Dôvodné pochybnosti o veku kupujúceho môže mať predajca vtedy, ak vzhľad, správanie alebo spôsob komunikácie kupujúceho nezodpovedajú v bežnom ponímaní vzhľadu, správaniu alebo forme komunikácie maloletej osobe. Požadované preukázanie veku kupujúceho je jedným z opatrení, ktoré slúži na zabezpečenie splnenia zákonnej povinnosti predajcu. Je na predajcovi, akým spôsobom bude požadovať od kupujúceho preukázanie plnoletosti. Je tiež vecou kupujúceho, akým spôsobom bude preukazovať svoju plnoletosť, avšak predajca sa musí sám rozhodnúť, či bude preukázanie dostatočného veku kupujúceho akceptovať. Vizuálna kontrola dokladu totožnosti kupujúceho (so zameraním na zistenie jeho veku) nie je v jeho prípade predaja tabakových výrobkov porušením ochrany osobných údajov kupujúceho.

56. Správny súd zastáva názor, že to, že maloletý fyzicky vyzeral staršie, a že u predavačky (zamestnankyne žalobcu) nevzbudzoval žiadne pochybnosti o tom, že už má 18 rokov, ako aj to, že jej konanie pri predaji tabakového výrobku dotknutej mladšej osobe bolo neúmyselné, či nedbanlivostné, je pre záver o nutnosti sankcionovania za zistený správny delikt právne bezvýznamné. Zistené porušenie povinnosti predávajúceho a nerešpektovanie zákazu podľa zákona o ochrane nefajčiarov (§ 6 ods. 2) je administratívnym správnym deliktom podnikateľského subjektu (v danom prípade právnickej osoby), kde nemožno hovoriť o zavinení (úmysel, nedbanlivosť). Ide o objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu, preto sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti, pričom za zistené porušenie zákona zodpovedá kontrolovaná osoba (fyzická osoba podnikateľ, resp. právnická osoba), a to bez ohľadu na zavinenie (v žiadnej forme), ktoré nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za tento správny delikt. Objektívna zodpovednosť je založená na výsledku bez zavinenia, t.j. právnická osoba je povinná preukázať kontrolujúcemu orgánu, že neporušila zákon o ochrane nefajčiarov pri predaji tabakového výrobku.

57. Správny súd posudzoval, či konanie o správnom delikte bolo vedené takým procesným postupom, ktorý by zabezpečil správny výsledok, a či dôkazy boli vykonané spôsobom, ktoré zodpovedajú pravidlám spravodlivého procesu, a to s prihliadnutím na žalobnú námietku žalobcu ohľadom nevykonania navrhnutých dôkazov a nenariadenia ústneho pojednávania orgánom verejnej správy.

58. Jednou zo základných zásad administratívneho konania je zásada materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutie orgánov verejnej správy musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Táto zásada je premietnutá v ustanovení § 32 ods. 1, § 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku, na subsidiárne použitie ktorého odkazuje ustanovenie § 10 ods. 9 zákona o ochrane nefajčiarov. V zmysle tejto zásady zakotvanej v § 3 ods. 4 Správneho poriadku, orgán verejnej správy je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (tzv. úplnosť zistenia). Orgán verejnej správy musí zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania, čo najviac zodpovedali skutočnosti (tzv. presnosť zistenia).

59. Správny súd má za to, že orgán verejnej správy zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu a právne posúdenie veci, čo do kvalifikácie sankcionovaného konania bolo správne.

60. Žalobca namietal, že nebolo nariadené ústne pojednávanie pred orgánom verejnej správy a neboli vypočutí svedkovia mladistvý H. D., ktorý bol kupujúcim a predavačka, ktorá mu cigarety počas kontrolného nákupu predala.

61. Z vyjadrenia žalovaného a z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že orgán verejnej správy vzhľadom na povahu veci uprednostnil efektivitu a hospodárnosť konania.

62. Správny súd k uvedenému uvádza, že porušenie zákazu predaja tabakového výrobku osobe mladšej ako 18 rokov, nebolo sporné, pričom právna úprava nepovažuje za relevantný vzhľad osoby kupujúcej tabakový výrobok, ale jej vek. Vzhľadom na to, že ide o objektívnu zodpovednosť, bolo by zbytočné vypočúvať túto osobu ako svedka. Rovnako predavačku, keďže jej konanie pri predaji je dostatočne zrejmé z inšpekčného záznamu. Európsky súd pre ľudské práva pripustil, že v určitých záležitostiach

je legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavky efektivity a hospodárnosti konania (rozsudok Schuler-Zraggen proti Švajčiarsku z 24.06.1993, séria A č. 263, s19).

63. Správny súd zastáva názor, že nenariadenie ústneho pojednávania pred orgánom verejnej správy vzhľadom na povahu veci nie je procesnou vadou, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného. Navyše, v zmysle § 10 ods. 9 zákona č. 377/2004 Z.z., ktorý odkazuje na subsidiárne použitie Správneho poriadku, v spojení s § 21 ods. 1 Správneho poriadku, osobitný zákon v tomto prípade zákon č. 377/2004 Z. z. ochrane nefajčiarov nariadenie ústneho pojednávania neukladá. Jedná sa o správny delikt a nie priestupok, preto aplikácia zákona o priestupkoch, ktorý predpokladá nariadenie ústneho pojednávania neprichádza do úvahy.

64. Ani odporúčania Výboru ministrov Rady Európy - Odporúčanie č. R(91) 1 členským štátom o správnych sankciách, schválené Výborom ministrov 13.02.1991, ktorý garantuje minimálny štandard postihovaným subjektom za správne delikty výslovne v žiadnej zo zásad neukladá povinnosť trestajúcemu orgánu nariadovať ústne pojednávanie. Podľa názoru správneho súdu žiadna zo zásad uvedených v odporúčaniach nebola porušená, menovite bola dodržaná aj Zásada X Odporúčania č. R(91)1, keď popri zásadách správneho konania, ktoré pre správne akty ustanovuje Rezolúcia (77)31, prijímanie správnych sankcií upravujú tieto osobitné zásady:

- každý, komu by mohla byť uložená správna sankcia, musí byť informovaný o obvinení proti nemu,
- poskytne sa mu dostatočný čas na prípravu jeho prípadu s prihliadnutím na zložitosť veci a na prísnosť sankcií, ktoré by sa mu mohli uložiť,
- on, alebo jeho zástupca musí byť informovaný o povahe dôkazov proti nemu,
- pred vynesením akéhokoľvek rozhodnutia má právo byť vypočutý,
- v správnom akte, ktorým sa ukladá sankcia sa musia uviesť, dôvody, na ktorých je sankcia uložená.

65. Podľa ods. 2 zásady 6 vyššie uvedeného Odporúčania č. R(91) 1, ak s tým dotknutá osoba súhlasí, a je to v súlade so zákonom, od zásad uvedených v ods. 1 možno upustiť v menej závažných prípadoch, za ktoré možno uložiť nižšie peňažné tresty. Avšak v prípade, že dotknutá osoba namieta proti navrhovanej sankcii, platia všetky záruky podľa ods. 1. Podľa zásady 8 Odporúčania č. R(91)1, akt, ktorým sa ukladá správna sankcia, podlieha minimálnej požiadavke kontroly zákonnosti nezávislým a nestranným súdom zriadeným na základe zákona.

66. Podľa judikatúry ESLP neuskutočnenie ústneho pojednávania nespôsobuje ujmu požiadavkám čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vo vzťahu k ústnosti a verejnosti konania v prípadoch, keď skutkové okolnosti nie sú sporné a právne otázky sa nevyznačujú osobitnou zložitosťou (rozhodnutie vo veci Varela Assalino proti Portugalsku z 25.04.2002, sťažnosť č. 64336/01), pričom súd zastáva názor, že o takýto prípad ide aj v predmetnej veci. Pod skutkovými okolnosťami je potrebné rozumieť okolnosti relevantné pre právne posúdenie veci.

67. Správny súd má za to, že skutkový stav bol zistený v dostatočnom rozsahu a ústne pojednávanie by neprispelo k jeho ďalšiemu objasneniu, resp. k objasneniu takých skutočností, ktoré by mohli viesť k inému záveru orgánu verejnej správy, k akému dospeli. Napokon, ani samotný žalobca netvrdil, aké právne relevantné skutočnosti by mohli byť preukázané na nariadenom ústnom pojednávaní pri vypočutí navrhovaných svedkov. Poukazoval len na vyspelý vzhľad kupujúceho, čo však nebolo spochybňované, táto otázka nebola sporná medzi účastníkmi konania, a ani významná pre právne posúdenie veci. Inak povedané, pokiaľ by aj výsluch svedkov viedol k záveru, že osoba kupujúceho budila dojem osoby staršej ako 18 rokov, ide o právne bezvýznamnú skutočnosť. Žalobca navrhoval vykonať výsluch svedkov na preukázanie takých skutočností, ktoré sú irelevantné pre posúdenie veci ohľadne naplnenia skutkovej podstaty predmetného správneho deliktu a uloženia sankcie.

68. Zastávajúc tento názor, správny súd nevyhovел požiadavke žalobcu doplniť dokazovanie výsluchom navrhovaných svedkov (§ 197 SSP). Správny súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ktorý považoval za dostatočný. Súd preto neakceptoval žalobnú námietku, v zmysle ktorej bol nepreukázaný tvrdý skutkový stav žalovaným, ako aj námietku, že nezákonnosť spočíva v nedostatočných podkladoch na rozhodnutie.

69. Po preskúmaní veci správny súd dospel k záveru, že postup orgánov verejnej správy (v oboch stupňoch) nemožno hodnotiť ako svojvoľný, či arbitráry, pretože žalovaný sa v odôvodnení

svojho rozhodnutia v rámci hodnotenia dôkazov vysporiadal s tým, prečo ďalšie dôkazy nevykonal, a prečo nepovažoval za potrebné nariadiť ústne pojednávanie. Správny súd pritom poukazuje na závery Ústavného súdu SR - uznesenie II.ÚS 134/2014-19 z 05.02.2014, ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžo/286/2015 z 25.01.2017 (ZSP 61/2017), z ktorých okrem iného vyplýva záver, že neuskutočnenie ústneho pojednávania v konaní pred orgánom verejnej správy nespôsobuje ujmu požiadavkám podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru spočívajúcom v zachovaní princípu ústnosti verejnosti a prítomnosti na prerokovaní veci, v prípade, že rozhodnutia orgánu verejnej správy možno preskúmať súdom, ktorý splňa požiadavky uvedené v článku 6 ods. 1 Dohovoru.

70. Rozhodnutie žalovaného (aj prvostupňové rozhodnutie) obsahujú všetky náležitosti predpokladané a vyžadované zákonom (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku). Orgány verejnej správy sa vysporiadali s celým rozsahom argumentácie žalobcu, logicky, jasne a zrozumiteľne ozrejmili spôsob zistenia skutkového stavu, ktorý správne podriadili pod príslušné právne normy.

71. Ukladanie sankcií má význam, tak represívny, ako aj preventívny. Ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku, t.j. žalobca ju má pociťovať ako represiu (trest).

72. Žalovaný, ako aj prvostupňový orgán verejnej správy, preskúmateľným spôsobom uviedol dôvody uloženia pokuty, ako aj jej výšku. Ukladanie pokút za delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy orgánu verejnej správy (tzv. diskrečná právomoc) zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom orgán verejnej správy v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu, musí byť riadne zdôvodnené.

73. V súlade s ustanovením § 27 ods. 2 SSP pri rozhodnutí, ktoré orgán verejnej správy vydal na základe zákonom povolennej správnej úvahy, správny súd preskúmava iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

74. Orgán verejnej správy uložil sankciu vo výške 1.000,- Eur, t.j. bližšie k spodnej hranici zákonného rozpätia, keď v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 377/2004 Z.z. mohla byť sankcia žalobcovi uložená od 331,- Eur do 6.638,- Eur. Žalovaný sa vysporiadal s hľadiskami zákona, na ktoré musí prihliadať pri ukladaní pokút v zmysle § 10 ods. 7 zákona o ochrane nefajčiarov. Preskúmateľným spôsobom uviedol, na ktoré skutočnosti pri určení výšky pokuty prihliadol. Správny súd má za to, že výška uloženej pokuty je korektná pri zohľadnení základných rovín pôsobenia sankcie, a to represívnej a preventívnej (individuálnej aj generálnej), pričom nebola uložená v neprimeranej výške, ako tvrdil žalobca, vo vzťahu k spáchanému deliktu a jeho závažnosti, spôsobu spáchania a možným následkom.

75. Správny súd nezistil dôvod pre žalobcom navrhovaný postup podľa § 198 SSP na uplatnenie sankčnej moderácie v zmysle alternatívneho petitu žaloby. V prvom rade súd poukazuje na neopodstatnenosť návrhu, pokiaľ žalobca žiadal úplne upustiť od uloženia sankcie, čo je v rozpore s ustanovením § 198 ods. 2 SSP, pretože správny súd môže pristúpiť k sankčnej moderácii podľa odseku 1 citovaného ustanovenia SSP len tak, ako mohol podľa osobitného predpisu rozhodnúť orgán verejnej správy, t.j. mohol by len znížiť výšku sankcie na minimálnu hranicu 331,- Eur, keďže v predmetnej veci ide o obligatórne (nie fakultatívne) ukladanie sankcie.

76. Správny súd nevyhovel návrhu žalobcu na sankčnú moderáciu, t.j. pokiaľ žalobca žiadal znížiť výšku uloženej sankcie, a to s prihliadnutím na závažnosť zisteného konania žalobcu, keď došlo k možnému ohrozeniu zdravia maloletého umožnením používania tabakových výrobkov, ktorých škodlivosť je pre zdravie ľudí všeobecne známa. Nie je žiadúcim javom podporovať závislosť od nikotínu ako návykovej a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku. Správne mu súdu sú známe niektoré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, resp. aj rozhodnutia krajských súdov, ktorými došlo k realizovaniu sankčnej moderácie v obdobných veciach (nie však totožných), avšak súd zastáva názor, že je namieste posun, resp. odkloniť sa od tejto rozhodovacej praxe súdov vzhľadom na požiadavku stupňujúceho sa záujmu štátu chrániť zdravie ľudí a na oznámenie Slovenskej obchodnej inšpekcie na jej webovom sídle od 8. augusta 2016 o zámere vykonávať kontroly dodržiavania povinnosti v zmysle § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov a zverejňovať výsledky kontrol na svojom webovom sídle. Uvedené korešponduje s článkom 40 Ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na ochranu zdravia. Súd poznamenáva,

že nie je vylúčený posun v rozhodovacej praxi súdov, ktorý je ovplyvnený napríklad aj nedostatočným výchovno-preventívnym pôsobením starších zovšeobecnených rozhodnutí; teda ak sa ukázalo, že znížená sankcia nenapĺňa dostatočne očakávaný preventívny účinok, práve naopak, možnosť sankčnej moderácie, t.j. zníženia sankcie, akoby porušovateľov neodrádzalo od porušovania zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov, nemotivuje ich dostatočne plniť si dôsledne povinnosti uložené zákonom č. 377/2004 Z.z., najmä pokiaľ ide o právnické osoby s väčším obratom pri predaji tabakových výrobkov.

77. Preskúmaním veci správny súd dospel k záveru, že nebola preukázaná žalobcom tvrdená nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, ako aj jemu predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia, vrátane postupu orgánov verejnej správy oboch stupňov z dôvodov uvádzaných v žalobe, pričom súd nezistil vady uvedené v § 195 SSP, na ktoré by musel reagovať a postupovať v zmysle § 196 SSP. Správny súd má za to, že žalobca nebol postupom orgánu verejnej správy a vydaným rozhodnutím, ktoré bolo napadnuté žalobou poškodený na svojich zákonom garantovaných právach, preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

78. Správny súd pri rozhodovaní rešpektoval jeden zo základných princípov konania v zmysle § 5 ods. 3 SSP, v zmysle ktorého pri rozhodovaní správny súd dbá na ochranu zákonnosti a verejného záujmu.

79. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario, keď žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech, právo na náhradu trov konania nepriznal. Správny súd pritom poznamenáva, že nezistil zákonné dôvody, pre ktoré by bolo možné žalovanému, ktorý mal vo veci úspech, priznať voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v zmysle § 168 SSP.

80. Rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Tento rozsudok nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty 30 dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 2 písm. c) SSP).

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.), ktorá má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. c) SSP).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd - Najvyšší súd SR (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Krajskom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 2 písm. a) SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP; (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP; (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.